

tanten en koopwaren per eind februari en die per eind augustus van het voorafgaande jaar op te geven. Tevens dient men te melden hoeveel zilver er per eind februari in de munt te Karimabad [fol. 755], of op weg naar naar Kasimbazar of Patna is en van de voorraden dient te worden afgetrokken. De uitvoering van de bestellingen is dan beter te regelen. Aangezien in de rekening de onkosten op uitvoerproducten veel meer bedroegen dan de $1\frac{1}{2}$ % waarmee ze belast werden, is toegestaan ze met 3 % te belasten, totdat de rekening is opgemaakt. De inkomsten van de dorpen van de Compagnie en van de markt zijn voor 1761 verpacht voor f 13.072, ofwel f 315 meer dan in het voorafgaande jaar. Het verbod op het stoken van sterke drank dat aan de pacht verbonden is, is opgeheven, omdat het bestuur berichtte dat er toch werd gestookt en dat dit voor degene die het moest handhaven, juist een bron van inkomsten was geworden. Tevens is de pacht op eetwaren wegens de duurte voor twee maanden afgeschaft en de pachter is er voor die tijd van gevrijwaard. De particuliere tol heeft een tekort van f 71.234. [fol. 756] De kosten bedroegen f 97.735 en de ontvangsten over 15 jaar maar f 26.501. Dit moet men maar als een gedane zaak en in het belang van de particuliere handel aanvaarden, omdat deze handel teniet is gegaan. Jaarlijks moet de vermindering van het tekort gemeld worden. Bij gelegenheid moet het besluit van 17 september 1760 om met de moslimregering een contract te sluiten waarbij de tol op een vast bedrag wordt gesteld, uitgevoerd worden. Dan blijven loze pretenties van de moslims achterwege. Aangezien het geringe bedrag van de particuliere tol of consulagie in 1759/60 bedenkelijk was, heeft het bestuur de fiscaal opgedragen voortaan daarvan, en ook van het heerlijke recht op de verkoop van onroerende goederen, schepen en vaartuigen, maar tweemaal per jaar financiële verantwoording af te leggen. Dit is goedgekeurd. Wel is bevolen op te geven [fol. 757] voor hoeveel het op Malabar thuishorende particuliere schip de Juliana Johanna is verkocht en dat ook aan het bestuur daar door te geven. Daar het heerlijke recht op deze verkoop niet in Bengalen werd geïnd, moet dit alsnog in Malabar geschieden. Er is bevolen om deze heffing voortaan op de plaats van verkoop te innen. Wegens kwade praktijken is de gewezen fiscaal en dorpsmeester Schevickhaven bij besluit van 20 juli 1761 ontslagen. Hij misleidde zijn vervanger Andreas Franciscus Immens en overhandigde hem niet alleen diverse recognitiegelden t.w.v. rsd 900,-, of f 2160,-, niet, maar evenmin de moslim en Compagnies tol van verscheidene schepen t.w.v. ropia's 2635, of f 4150. Het laatste bedrag is gespecificeerd in de brief uit Bengalen van eind januari 1761. Bij Schevickhaven valt niets te halen en Immens wordt, omdat hij aan dit bedrog weinig kon doen, maar toch voor de betaling had moeten zorgen, [fol. 758] met de helft van deze bedragen belast. De andere helft mag afgeschreven worden, evenals f 454 die Schevickhaven tweemaal ten laste van de rekening van condemnatie en confiscatie bracht en genoten heeft. De papieren over de schuld van de Engelsen, die vermeld zijn in de brief uit Bengalen van 4 december 1760, moeten zo spoedig mogelijk aan Heren XVII gezonden worden. Zaken betreffende deze en andere vreemde mogendheden, en over inlandse zaken dient men in aparte brieven te behandelen. Zo werden zulke en andere belangrijke zaken behandeld in de geheime en aparte brieven van Louis Taillefert alleen en van de voltallige raad van 29 november en 4 december 1760, 1, 2, 26 en 28 februari, 16 en 18 maart 1761. Het belangrijkste daaruit voor en vanaf de aankomst van Taillefert wordt vermeld. [fol. 759] De schadevergoeding aan de Engelsen wegens de expeditie moest, na aftrek van tweemaal opgevoerde posten, met 75.428 courante ropia's voldaan worden. Het bestuur wilde slechts voor ropia's 45.951 garant staan, omdat het vond dat de overige ropia's 29.477 waren afgeperst. Dit is tegen het bevel om voor het hele bedrag garant te staan. De Engelsen hebben schadevergoeding geëist wegens het gedrag van het vorige bestuur en deze is aan hen uitbetaald.)

En vermits ons voorts niet onduyster is gebleken dat na een naauwkeurig onderzoek omtrent die fatale expeditie niemand aansprekelijk kan worden gehouden, als den oud directeur Bisdom en het Cassembazaars opperhoofd Vernet, te meer de heer Taillefert ronduit verklaard niet te hebben kunnen zien of ontwaren dat de raadsleeden, van den hoofdadministrateur af tot den minsten toe, wegens die zaak, en den aankleeven